

عنوان مقاله:

مطالعه ی نمادشناسی علم هفت تیغه در موزه آستان قدس رضوی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه ناصری نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد صنایع دستی (پژوهش هنر)، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

ایمان زکریایی کرمانی - استادیار، هیئت علمی، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، ایران

مقداد کسائیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت آثار تاریخی، گروه مرمت، دانشکده مرمت، دانشگاه هنر تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از جمله شمایل مذهبی که در روز عاشورا استفاده می شود علم است که توسط استادان فلزکار ایرانی ساخته می شود و علامت-سازی نام گرفته است. زمینه پیدایش این هنر صنعت را می بایست در بنیان های فرهنگی، دینی و عقیدتی پیش از اسلام ایران نیز جستجو نمود، چراکه در هیچ منبع اسلامی تاییدی بر علم مشاهده نشده است. در این پژوهش علم هفت تیغه دوره صفوی در موزه آستان قدس رضوی مورد مطالعه نمادشناسی قرار می گیرد. حال این پرسش مطرح می شود که نمادهای این نمونه دارای چه مفاهیمی هست. هدف پژوهش مطالعه ی هر یک از نقوش موجود از منظر نمادشناسی در حوزه فرهنگی، دینی شیعی و در پیشا صفویه (ایران باستان) می باشد. روش تحقیق از نظر هدف، نظری و از نظر روش مطالعه نمونه موردی تاریخی با رویکرد نمادشناسی است. جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی می باشد. از جمله نتایج این پژوهش این است که هر یک از نمادهایی که بر روی علم عاشورا نقش بسته با باورها و اسطوره های ایران باستان ارتباط دارد که در نتیجه هنری اسلامی ایرانی خلق شده است. با نگاه هسته ازوتریک و انتقال درست آن به نسل های بعدی از بعد معنایی این نمادها درست انتقال یابد، تا به طبع بعد بیرونی، بعد درونی آن دچار انحطاط نشود.

کلمات کلیدی:

رویکرد نمادشناسی، فلزکاری دوره صفویه، علامت سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548323>

